

מאמר שביעי בסדרת 'שבת חלום' – מקור המילה 'שבת'

שבת היא היום השביעי, החותם את השבוע. מה מיוחד ביום השביעי?

ביהדות למספר שבע משמעות רבה. אנו מכירים אירועים רבים שבהם המספר שבע הינו גורם דומיננטי: שבע שנות שמיטה, שבע שמיטות הן יובל, שבעת השבועות שבהם אנו סופרים ספירת העומר, שבע ברכות בשמחת חתן וכלה, שבעת המינים ועוד.

בחכמת הקבלה **המספר שבע מסמל את החיבור והמיזוג שבין העולם הגשמי לבין עולם הרוחני**. כידוע כל דבר בעולם בנוי משה צדדים, כמו קוביה, שיש לה שש פאות. **המספר שבע מדגיש את הנקודה הרוחנית ששוכנת בתוך הדבר הגשמי**.

שבוע מורכב משבעה ימים. התורה כותבת "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשֶׂת כָּל מְלֹאכְתֶּךָ" (שמות כ, ט). **לאחר שבכל השבוע היינו עסוקים במרוץ החיים**, לאחר 6 ימים של עשיה, מורה לנו התורה "וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה".

שבת – מלשון **לשבות, לעצור**. אולם יש לה משמעות נוספת, מלשון **'לשבת'**. כשאדם זקוק למשהו הוא פועל להשיגו, באמצעות תנועות ופעולות שהוא עושה, הוא רץ ומתקדם. מתי הוא יושב, ומפסיק לפעול? כשהוא מחליט שעליו לעצור. הוא רוצה להנות מהרגע שבו הוא נמצא, ולא להמשיך ולרוץ ועל כן עוצר הוא מכל פעילות.

כך גם לגבינו, היכולת שלנו לעמוד מלכת ולהירגע, מסייעת לנו להנות מעשייתנו הברוכה בשבוע החולף, ממה שיצרנו במהלך השבוע. בשבת אנו עוצרים מלכת ומתחברים לפנימיות שלנו, לעצמנו, ללא כל מעורבות חיצונית. **באמצעות העצירה שמשולבת במנוחה אנו יכולים להנות הנאה אמיתית מזיו אורה של השבת**. משימתנו ביום השבת היא לחוש את העצירה מהעשיה השוטפת. להנחיל לילדינו, שיום מיוחד זה אינו יום מרגוע ונופש, זה יום של מנוחה ושלוות הנפש.

ואז גם האמירה משתנה מאמירת ה'שלום' השגרתית היומ-יומית, ומאחלים איש לרעהו 'שבת שלום', ועל כך בע"ה במאמר 'שבת שלום' בשבוע הבא.